

Jak ty naše leta idou
z hodinami rovno,
dokud mrtvička *) nezhasne,
žijem jednostejno.

Ale už je amen,
dyž połoží kameň
na své hříšné kosti,
duše do věčnosti
přijde na examen.

970.

Mírněji.

Z Velké.

Aj tam do - le za ko - ste - ťem, aj tam do - le za ko -
ste - ťem há - da - la sa du - ša s tě - ťem.

Aj tam dole za kostelem
hádała sa duša s tělem:

A ty tělo, hríšné tělo,
dělało si, co si chtělo.

Chodiło si po muzikách,
a já trpím v hrozných mukách.

971.

Andante.

(Píseň k požehnání.)

Z Brušperka.

Kral věč - ny nas po - že - hnej po-že-hna-nim sva- chudym i bo - ha -
tym ra - čiž nas na - pl - ni - ti svu svatu mi - lo -
tym

*) = hromnička